

Óli Jacobsen

Jørgen Frantz Jacobsen:

CARL JOHAN
VERÐUR DJÓRALÆKNI

Jørgen Frantz Jacobsen

Nú er Carl Johan blivið tað, sum hann varð kendur fyri, djóralækni

10. partur

Seinasti partur endaði við, at Carl Johan var farin úr Føroyum eftir at hava smittað havnafólk við fásjúku! Jørgen Frantz heldur áfram:

Næppe var han kommet til København før han, tilsyneladende ignorere alle studier, som allerede i nogle måneder havde hvilet, rejste til Horsens for at besøge onkel Åge [mammubeiggin]. Var det et tegn på, at han gav fanden i det hele og var stærkt deprimeret? En dag da onkel Åge, tante Edel og Åse [dóttirin, gift við kenda sirkusstjóran Schumann] sammen med Carli går på den lange "Tugthusvej", ligger Carli på jorden med fråde om munden. Det var et krampeanfald, og han måtte nu ligge længe til sengs i Horsens.

Da han kom tilbage til København synes han at have taget sig sammen. Ikke sådan, at han bed tænderne sammen og satte sig til at sluge veterinær medicin. Nej,

han spekulerede på at blive vikar for en dyrlæge i Norge og lærte sig i dette øjemed at køre motorcykel. Og foråret gik med det. Han oplevede mange halsbrækkende situationer i Københavns gader og var altså stadig den gamle dumdristige dreng.

Henimod sommer rejste han til Hønefoss, hvor han vikarierede en lang tid. Han synes at være drevet af de samme nordiske stemninger, som senere både du og jeg har taget patent på. Nogen tid efter kom han til Færøerne over Bergen og havde da mange fotografier med, hvor man så adskillige norske damer grupperet uden om ham selv som midtpunkt. Han bildte sin mor ind, at han var forlovet med en af dem, og faster skulde netop rørt til at give sin velsignelse, da Carli sagde, at det var spøg.

Da var Bergtóra blevet officielt forlovet med en anden. Dette forhindrede dog ikke Carli i at danse i klubben, så hvad bliver det til med vor herlige elskovsroman? Og dog.

Jeg husker en aften, han skaffede os to grønskollinger med

Carl Johan í ungum árum.

Barndómsheimið hjá Carl Johan niðast á Dalavegnum. Ættin býr her enn.

til en danseaften. Vi gjorde ikke større lykke, og efter ballet gik vi en ophidset tur, hvor vi lovede, at når vi en gang kom tilbage fra udlandet, så skulde vi vise alle hvilke helvedes karle vi var. På den tur blev vi også enige om, at Carli kom på forfærdelige steder i København.

Kort tid efter kom vi ned og fik at se, hvordan Carli virkelig boede i København. Han boede da stadig hos fru Schwabe. Vi var imponeret over hans store, lyse, alt andet end studentikose stue af karnap og divan og alt muligt. Carli var på den tid en stor mand på højskolen derude, kendt og beundret af alle, formand for veterinærmedicinsk forening. Kom man ud på skolen og besøgte ham og spurgte efter Bech, blev man straks ført til ham. Så bødtes der på frokost på Gimle, og når man var kommet til kaffen gik Carli hen til klaveret og spillede "Mr. Rubinstein." Denne tid var egentlig kulminationen af hans gyldne ungdomstid. Legioner af unge damer var forelsket i ham, flere kunde nævnes.

Fekk prógv og gentu

Sommeren 1917 blev han veterinærmedicinsk kandidat. Ferien tilbragte han med cykeltur i Norge. Han var så langt nord som i Trondhjem.

Og så var det, at han i det efterår mødte sin skæbnes anden halvdel. Hvorfor han netop havde udkåret sig hende? Ja, hun var purung, klædt i sorg, fordi hun nylig havde mistet sin mor. Hun har sikkert kaldt på hans mandlige beskyttelsestrang. De holdt i øvrigt meget af hinanden.

Efter nytår 1918 rejste Carli igen til Jylland for at fungere nogen tid i en anden praksis. Ved påsketid samme år var Etly ovre for at besøge ham, hvad der fik enkelte ældre og kloge til at se lidt betænkelige ud. Det var sidst i marts.

Længere ude på foråret fik jeg i Sorø et brev om, at nu rejste han hjem, endelig. Han havde ikke været hjemme siden 1916, og en hel del vand var løbet i havet siden. Men nu rejste han hjem for at bosætte sig og stifte familie i sit elskede fødeland.

Han vendte i enhver forstand

tilbage. Den gyldne ungdoms sværmetid var endt. Manddomstiden stod for døren. Men samtidig åbnede der sig igen en dør til barndommens og den tidligste ungdom i lang tid forsømte eventyrland. Det skulde nu opleves på en ny måde.

Carl Johan fekk eitt langt lív

Carl Johan Bech var 27 ára gamal, tá ið henda frásøgn varð skrivað. Men hann fekk eitt langt lív og gjørdist 92 ára gamal.

Danski rithøvundurin Bjarne Nielsen Brovst skrivaði í 1987 bókina Det Muntre Nors, sum fyrst og fremst er um William Heinesen, men eisini um Carl Johan. Í hesi bók er eisini ein stuttlig frásøgn hjá William um eina ferð, hann gjørdi saman við Carl Johan í djóralæknaðrindum í Norðoyggjum. Samandráttur av hesi frásøgn kemur í komandi parti.

Carl Johan giftist seinni ferð við Birte, sum býr á Velbastað. Hon má hava met sum einkja eftir manni, sum er føddur fyri 121 árum síðani.

Mynd av smíðjum í Litluvík. Hetta var í grannalagnum hjá Carl Johan og Jørgen Frantz.